

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. november 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2011-731-0004
Dok.: 277421

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling) (L 5), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling) (L 5) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad er ministerens kommentar til, at det i høringsvarene fortsat fremhæves, at de foreslåede tilsynsforanstaltninger ikke synes at være reelle alternativer til frihedsberøvelse, men snarere risikerer at blive indgreb anvendt overfor personer, som normalt bør afvente en straffesag på fri fod? Er ministeren i forlængelse heraf enig i, at rammeafgørelsens sigte på at fremme brugen af tilsynsforanstaltninger, selv når der i den pågældende medlemsstat ikke fra start er hjemmel til varetægtsfængsling, mere retvisende ville kunne betegnes "alternativ til løsladelse" frem for "alternativ til varetægtsfængsling"?”

Svar:

Rammeafgørelsen opstiller et regelsæt for, hvornår EU-medlemsstaterne kan og skal anerkende og fuldbyrde hinandens afgørelser om tilsynsforanstaltninger, der udgør alternativer til varetægtsfængsling (varetægtssurrogater).

Rammeafgørelsen regulerer derimod ikke spørgsmålet om, hvornår der kan eller skal træffes afgørelse om varetægtssurrogater. Hvorvidt en person skal undergives et varetægtssurrogat, afgøres således fortsat efter de nationale regler i udstedelsesstaten, det vil sige den stat, hvor efterforskningen er forankret, og hvor retssagen til sin tid vil finde sted.

I forhold til en dansk efterforskning indebærer det anførte, at rammeafgørelsen ikke ændrer på betingelserne for at anvende varetægtsfængsling og varetægtssurrogat efter retsplejelovens § 762 og § 765. Betingelserne vil således være de samme, hvad enten der er udsigt til, at rettens afgørelse herom i henhold til rammeafgørelsen vil kunne fuldbyrdes i en anden EU-medlemsstat, eller udsigt til, at rettens afgørelse vil skulle fuldbyrdes i Danmark. Det bemærkes i tilknytning hertil, at dansk ret ikke giver mulighed for at undergive en person varetægtssurrogat, hvis der er tale om en person, der som anført i spørgsmålet ”bør afvente en straffesag på fri fod” – altså i tilfælde, hvor betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762 ikke er opfyldt.

At et varetægtssurrogat er et alternativ til varetægtsfængsling indebærer, at den pågældende person – i stedet for at være fængslet – undergives en foranstaltning som f.eks. et forbud mod at opholde sig et bestemt sted. Et varetægtssurrogat er således et mindre indgribende alternativ til, at en person varetægtsfængsles med henblik på, at der senere kan gennemføres en straffesag mod den pågældende.

Det bemærkes i den forbindelse, at en afgørelse om varetægtssurrogat efter rammeafgørelsen alene kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, hvis den person, som afgørelsen vedrører, har givet samtykke hertil.

Der henvises i øvrigt til side 3 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslaget.